

Načrtujmo!

S septembrom vse oživi. Športne ekipe, kulturna društva, založbe, časopisi, vse organizacije in skupine, šola, politično življenje, vse najde spet svoj tek. In vendar ni vse enako. Poletni premor, vsaj tako se zdi, je vsem vlil novih moči in volje do dela, počitek nam je prinesel novih zamisli, ponujajo se nove pobude. Kulturne ponudbe poletnih dni so za nami, začenja se priprava na novo sezono, začenja se novo delo. To je čas, ko se odbori zbirajo, ko se pripravljajo načrti in oblikujejo oblike dela in je zato eden najustvarjalnejših mesecev v letu. Ostali meseci so namenjeni pripravam, treningom, vajam, tekmam, nastopom, izvedbam itd. in nimajo več tistega ustvarjalnega, kot ga imajo v sebi prvi hladnejši dnevi po poletni soparici in vročini, ko človek išče le senco, hlad in osvežujočo pijačo.

Prav zato bi izkoristili ta zapis, da bi poudarili pomen tega načrtovanja za naprej. Mislimo namreč, da je od tega največ odvisno, če bo delo med letom zanimivo, uspešno in tudi kvalitetno. Ko načrtujemo delovanje med letom, imamo namreč možnost, da si pravočasno zastavimo tudi zahtevne cilje, ki zahtevajo več časa za priprave. Prepričani pa smo, da je to uvodno načrtovanje potrebno, saj je škoda, da se posebno naša kulturna društva in ustanove, ki skrbijo za kulturno dejavnost, držijo že ustaljenih navad in preverjenih načrtov. Nekaj novega, svežega duha naj zave v vse, kar počenjamo, od gospodarstva in politike pa do kulturnih ali športnih dejavnosti. Načrtovanje in iskanje novih zamisli sta vsekakor izrednega pomena, saj je to znak dinamičnosti in splošne rasti. Razni znaki kažejo, da doživlja slovenska manjšina, vsaj kar se gospodarske dejavnosti tiče, preporod. Slišati je, da številna slovenska podjetja dobro delujejo. Ta pozitivni gospodarski trenutek pa vsekakor spodbuja splošno rast in napredek tudi na drugih področjih. Uspehi v gospodarstvu kot v drugih dejavnostih so možni le ob temeljiti pripravi in smotrnem načrtovanju. To načelo naj se uveljavi tudi na drugih poljih, pa bodo vsi bolj zadovoljni z uspehi, ki se bodo gotovo kmalu pokazali.

—o—

V Črnem morju se je potopila sovjetska potniška ladja Admiral Nahimov, na krovu katere je bilo skupno 1234 ljudi. Po dosedanjih podatkih se je rešilo 836 ljudi. Našli so 79 trupel, 319 ljudi pogrešajo. V potniško ladjo je sredi noči trčila tovarna ladja Pjotr Vasev; v 15 minutah je potniška ladja zginila na dno morja. Šlo je očitno za človeško malomarnost, saj je noč bila jasna in morje mirno.

Deželni tajnik Ssk Ivo Jevnikar v Nabrežini:

»Vsa globalna zaščita bo zama, če bosta upadali naša življenjska sila in prisotnost«

Objavljamo v celoti govor, ki ga je imel deželni tajnik SSK Ivo Jevnikar na »Našem prazniku« v Nabrežini v nedeljo, 31. avgusta. (Ured.)

Te dni se v italijanskem tisku in med politiki na vsedržavni ravni ponovno vne- ma razprava, kakšni so odnosi med stran- kami in državljani. Ugotavljajo, kolikšen je prepad med državnimi ali krajevnimi ustanovami in ljudmi. Sprašujejo se, kaj bi moral italijanski strankarski svet stori- ti, da bi odpravil svoje številne napake in se približal stvarnim problemom volivcev. Marsikdo dvomi v demokratično zrelost ljudi in voditeljev.

Če pogledamo na tržaški politični po- ložaj, ne moremo odgnati misli, da je tu- di pri nas marsikaj narobe. Kdo si upa sploh napovedati, kako se bo končala u- pravno-politična kriza tržaške občine in pokrajine? Protislovja v Listi za Trst so dovedla do razkola, o katerem je težko so- diti, koliko vpliva bo imel na volivce stran- ke, ki se še vedno ponaša z relativno ve- čino. Ko naj bi prišlo do štafete za župan- sko mesto in do oblikovanja sedemstran- karske koalicije s pristopom socialistov, je prišlo do odstopov članov odborov brez jasne perspektive, kdo bo naprej upravljal krajevni ustanovi. Vnel se je zakulisni boj za župansko mesto. Lista za Trst je prise- gala, da ne pristane na nobeno koalicijo, če ne dobi župana, potem pa je izvolila so- cialističnega župana Agnellija. Socialisti so to sprejeli in pozabili na komaj sklenjeni sporazum o potrditvi demokrščanskega žu- pana Richettija, ki so ga dosegli vse stran- ke, ki sodelujejo v deželnem zavezništvu. Na čelu pokrajine ostaja sam, brez odbora, predstavnik nove Mestne liste. Pogajanja so se prenesla v Rim, kjer je zgledalo, da so se odnosi med De Mitovo in Craxijevo stranko ublažili. Pa ni tako. Še danes ni enotnosti v deželnem zavezništvu in per- spektive niso jasne.

Tajnik Liste za Trst je v zadnji števil- ki svojega glasila zapisal, da je njegova skupina »trdo udarila« sogovornike, ko je izvolila Agnellija. Popolno spremembo sta- lišč, ki jih pri Listi zama potrjujejo slo- vesna ljudska zborovanja, je označil kot »resnično politiko«.

Taka in podobna dejanja pa so — o tem sem prepričan — za naše ljudi vse prej

kot resnična politika. Nismo tako naivni, da ne bi vedeli, da je župansko mesto res pomembno, vendar je potek krize nov uda- rec za zaupanje ljudi v izvoljene predstavi- nike. Kajti posledica tega je, da od meseca maja vsa upravna dejavnost stoji. Odlaga- jo se pomembne odločitve. Trst, ki je zad- nje mesece dosegel znatno pomoč države in dežele, ki se mora jasno odločiti o pre- mogovni centrali — ki jo s tega mesta Slo- venska skupnost ponovno odklanja — o- staja brez smernic in vodstva.

Slovenska skupnost pri pogajanjih ves čas poudarja, da mora biti osnova nove u- pravne koalicije šeststrankarska deželna večina. Ta mora oblikovati program in do- ločiti župana. Program pa mora odgovar- jati splošnim potrebam in pa potrebam slovenskih občanov.

Naši izvoljeni predstavniki sodelujejo v odborih zato, da odpravljajo službo v ko- rist vseh občanov, v skladu pač z zaupani- mi resorji. Mislim, da po splošnem prizna- nju opravljajo to delo zelo dobro, zato jim moramo biti hvaležni. Slovenska stranka pa je predvsem glasnik slovenskih živ- ljenskih interesov. O vlogi edine sloven- ske stranke učinkovito piše Poročevalec devinsko-nabrežinske sekcije, ki je izšel za ta praznik. Kratko lahko rečemo, da je njena vloga nepogrešljiva in, žal, premalo poznana in cenjena.

Mi se borimo za globalni zaščitni za- kon, a dobro vemo, da se je treba za svoje pravice boriti vsak dan. Ne moremo spre- jeti, da se z našo zemljo dela tako, kot je ob našem nasprotovanju in protestu storil tržaški občinski odbor v zadevi lokacije sinhrotrona pri Bazovici.

Ne moremo sprejeti, da ob razpadanju Liste za Trst premnoge politične sile v lo- vu na nacionalistične glasove popuščajo, ko gre za naše pravice.

Ne moremo sprejeti, da novoizvoljeni socialistični župan kot eno prvih dejanj iz- vede sprevod po mestu ob petju in vzkli- kanju italijanstvu teh krajev, ki so skup- na domovina dveh narodov.

Ne moremo sprejeti pasivnosti, ko Li- sta za Trst zahteva preštevanje Slovencev proti duhu ustave in proti mednarodnim obveznostim.

dalje na 2. strani ■

RADIO TRST A

■ NEDELJA, 7. septembra, ob: 8.00 Radijski dnevnik; 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu; 10.30 »Bratec Jaglenec in sestra Rutvica« (Ivana Brlić-Mažuranić - Deso Kraševac), RO; 11.45 Vera in naš čas; 12.00 Kmetijski tednik; 13.00 Radijski dnevnik; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Poročila; 14.25 Srečanje tamburaških skupin v gledališču »France Prešeren« v Boljuncu; 15.00 Na počitnice; 15.30 Zborovsko tekmovanje Seghizzi petindvajsetič (neposreden prenos iz Velike dvorane Goriškega telovadnega društva); 16.00 Draga 1986 (neposreden prenos iz parka Finžgarjevega doma na Opčinah); 19.00 Radijski dnevnik.

■ PONEDELJEK, 8. septembra, ob: 7.00 Radijski dnevnik; 7.20 Koledarček - Narodnozabavna glasba; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 Liki iz naše preteklosti; 9.00 Ivan Pregelj: »Plebanus Joannes«, radijska dramatizacija v 7 delih (Zora Tavčar), RO; 10.00 Poročila in pregled tiska; 12.00 Sestanek ob 12h: Onkraj naših ožjih meja; 13.00 Radijski dnevnik; 13.20 Ženski zbor »Rado Simoniti« iz Dobrovega in oktet »Vrtnica« iz Nove Gorice; 14.00 Poročila in deželna kronika; 16.00 Beležka; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 18.00 Kmetijski tednik; 19.00 Radijski dnevnik.

■ TOREK, 9. septembra, ob: 7.00 Radijski dnevnik; 7.20 Koledarček - Narodnozabavna glasba; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 Morje, zibelka človeštva; 9.00 Iz sence večnosti; 10.00 Poročila in pregled tiska; 12.00 Sestanek ob 12h: Dramska vetrovnica: Aleksander Marodič: Zgodbe ob meji: »Ljubezen na meji«, RO; 13.00 Radijski dnevnik; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10 Otroški kotichek; 16.00 Beležka; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 18.00 Slovenka; 19.00 Radijski dnevnik.

■ SREDA, 10. septembra, ob: 7.00 Radijski dnevnik; 7.20 Koledarček - Narodnozabavna glasba; 8.00 Poročila in deželna kronika; 9.00 Roman v nadaljevanjih: Ivan Pregelj: »Plebanus Joannes«, radijska dramatizacija v 7 delih (Zora Tavčar), RO; 10.00 Poročila in pregled tiska; 12.00 Sestanek ob 12h: S potovanja po Afriki; 13.00 Radijski dnevnik; 13.20 Komorni mešani zbor »Nova Gorica« v cerkvi sv. Martina v Dolini; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10 Glasbeni portret Urbana Kodra; 16.00 Beležka; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 18.00 Literarne podobe; 19.00 Radijski dnevnik.

■ ČETRTEK, 11. septembra, ob: 7.00 Radijski dnevnik; 7.20 Koledarček - Narodnozabavna glasba; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 Povejmo v živo! Gost oddaje: prof. Viktor Smolej; 10.00 Poročila in pregled tiska; 12.00 Sestanek ob 12h: Poletne razglednice; 13.00 Radijski dnevnik; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10 Otroški kotichek; 16.00 Beležka; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 18.00 Četrtekova srečanja: Pričevanja o Tigru; 19.00 Radijski dnevnik.

■ PETEK, 12. septembra, ob: 7.00 Radijski dnevnik; 7.20 Koledarček - Narodnozabavna glasba; 8.00 Poročila in deželna kronika; 10.00 Poročila in pregled tiska; 12.00 Sestanek ob 12h: Izleti v likovno umetnost; 13.00 Radijski dnevnik; 13.20 Letošnje mednarodno zborovsko tekmovanje »Cesare Augusto Seghizzi« v Gorici; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10 Plesna ura sede; 15.00 Iz filmskega sveta; 16.00 Beležka; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 18.00 Kulturni dogodki; 19.00 Radijski dnevnik.

■ SOBOTA, 13. septembra, ob: 7.00 Radijski dnevnik; 7.20 Koledarček - Narodnozabavna glasba; 8.00 Poročila in deželna kronika; 9.00 Iz sence večnosti; 10.00 Poročila in pregled tiska; 12.00 Sestanek ob 12h: Na počitnice!; 13.00 Radijski dnevnik; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10 Poti do branja; 16.00 Beležka: Filipike in jermijade Ivana Cankarja v interpretaciji Jožeta Babiča; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 18.00 Dramska vetrovnica: »Smeh na domačih tleh« (Lelja Rehar), 19.00 Radijski dnevnik.

Izdajatelj: Zadruga z o. z. »NOVI LIST« — Reg. na sodišču v Trstu dne 20.4.1954, št. 157. Odgovorni urednik: dr. Drago Legiša — Tiska tiskarna Graphart, Trst, ulica Rossetti 14, tel. 772151

Vsa globalna zaščita bo zaman...

Programski dokument ministrskega predsednika nas ne zadovoljuje

Programski dokument potrjenega ministrskega predsednika Craxija nas ne zadovoljuje. Res je, da je omenil slovensko problematiko, a tako neobvezujoče, da ostajajo perspektive globalnega zaščitnega zakona temne in negotove.

Slovenska skupnost se je odločila, da pri partnerjih deželne koalicije na krajevnih, deželni in državni ravni ponovno zahteva pospešitev zakonodajnega postopka in tako vsebino zakonskega besedila, da ne bo norčevanja iz Slovencev — 41 let po koncu vojne! Od vladne večine je največ odvisno. Če se slovenska stranka obrača na

Kongres AIDLCM

(Mednarodnega združenja za zaščito ogroženih jezikov in kultur) o globalnem zaščitnem zakonu za Slovence v ital. republiki

XI. kongres Mednarodnega združenja za zaščito ogroženih jezikov in kultur — AIDLCM —, ki je bil v Celovcu od 24. do 27. julija t.l., upoštevajoč, da za Slovence, ki živijo v Furlaniji - Julijski krajini, še ni bil izdan globalni zaščitni zakon, za uresničitev katerega so bili oddani predlogi ustavni komisiji italijanskega senata,

pričakuje,

da bo predsednik omenjene komisije pospešil postopek za predložitev omenjenega zakona, obenem pa tudi pričakuje, da bo vlada italijanske republike pokazala potrebno politično voljo za zaščito vseh Slovencev v Italiji, to je v tržaški, goriški in videmski provinci.

Celovec, 27.7.1986

Predsednik
Jordi Costa i Roca

njene komponente, ki so obenem naši za vezniki v deželni večini, to nikakor ni razbijanje enotne slovenske delegacije, kot so nekateri hote ali nehote napačno razumeli. To je le delo za naš skupni cilj. Enotnost Slovencev se mora pokazati pri odločanju o vsebini zaščitnega zakona — zato smo predlagali, da bi se italijanskim silam predstavili z enotnim besedilom — pri večjih akcijah in ostalih skupnih pobudah.

Globalni zaščitni zakon ostaja torej bistvena zahteva. Za njegovo doseglo bodo še potrebni enotni napor, pobude posameznih komponent, odločna podpora matične države, solidarnost demokratov v vseh strankah in okoljih.

Ne moremo in ne smemo pa nanj le čakati, ko pa je treba reševati probleme dan za dnem, saj je naša temeljna zahteva, da vsaka uprava, vsaka ustanova v mejah svojih pristojnosti sproti rešuje manjšinska vprašanja. Zato je v njih tako pomembna naša prisotnost.

To velja za dvojezične napise na cestah, ki so v pristojnosti krajevnih uprav; uveljavljanje našega jezika; gospodarski in prostorski razvoj našega ozemlja; pa tudi za rešitev finančne krize Slovenskega stalnega gledališča, ki ga morajo oblasti pravično podpirati.

Nujne pa so tudi naša doslednost, samozavest, odločnost, življenjska moč. Moramo biti. Delati moramo kvalitetno — resno in strokovno. Kot skupnost se moramo spoprijeti s sodobnimi problemi sožitja, dvojezičnosti, kulturnih izmenjav, enotnega in enakopravnega slovenskega prostora. Pravice svojega jezika moramo uveljavljati pri imenih in priimkih, na trgovinah in v obratih ter poslovanju.

Mislím, da je mnenje nas vseh, ki smo se tukaj zbrali, da je eden najpomembnejših pokazateljev naše življenjske volje obstoj in krepitev samostojne slovenske stranke. Slovenska skupnost ostaja zvesta svojim načelom narodne samobitnosti, demokracije in pluralizma — glede tega ni treba nikomur biti v skrbeh — in vabi vse rojake k skupnemu delu za našo skupnost. Za učinkovitejše nastopanje potrebuje še večjo podporo in sodelovanje.

Pred nami je že v najkrajšem roku vrsta težkih problemov.

Namiguje se na možnost ukinitve Kraške in Bliške gorske skupnosti. Naša stranka je odločno proti temu.

Po deželnem svetu kroži zamisel socialistov, da bi spremenili deželni volivni zakon v smislu, da bi dejansko izključili iz deželnega sveta manjše stranke. V primeru SSK bi bila to izredno huda diskriminacija manjšine kot take, izreden korak nazaj.

Stekel je postopek za izvolitev krajevnih zdravstvenih enot po novih določilih. V Trstu moramo potrditi uspešno in delavno prisotnost zastopnika naše stranke v upravnem odboru, doseči pa bi jo bilo treba tudi v Gorici.

Kakorkoli se bo končala kriza v Trstu: na prihodnjih pokrajinskih volitvah bomo zaradi upadanja prebivalstva glasovali le za 24 in ne več 30 svetovalcev. Interes vse slovenske manjšine je, da kljub težavam Slovenska skupnost izvoli svojega zastopnika, saj bo vsa globalna zaščita zaman, če bosta naša življenjska sila in prisotnost upadali.

Dragi prijatelji! Tudi v bližnjem obdobju so torej pred nami številne odgovorne naloge. Slovenska skupnost se vam zahvaljuje za vso pomoč za našo skupno stvar. Hvala tudi prirediteljem, delavni sekciji za Devin-Nabrežino, ki nam je omogočila to lepo prijateljsko srečanje, ki utrjuje vezi med nami in daje vsem aktivistom novih moči za delo!

—o—

Bivši tržaški župan Richetti je odklonil kandidacijo za ponovno izvolitev za župana. Bliža se seja občinskega sveta, vendar stranke deželne večine še niso dosegle sporazuma, kako odpraviti krizo. Medtem župan — socialist Agnelli — ki je bil izvoljen z odločilnimi glasovi Liste za Trst, pridno obiskuje razne javne ustanove in se sploh vede kot pravi župan, čeprav je že podpisal svoj odstop.

PROSTOR MLADIH

Najmlajši tržaški skavti in skavtinje v Logu pod Mangartom

Med šestimi tabori, ki jih je priredila Slovenska zamejska skavtska organizacija, in sicer za goriške volčiče in veverice v Zabnicah, za goriške izvidnike in vodnice v Logu pod Mangartom ter za tržaške novince roverje in novinke popotnice v Režiji, za izvidnike in vodnice v Stranjah pri Kamniku in pri Ilirski Bistrici ter za tržaške volčiče in veverice v Logu, je bil letos najbolj številen ravno tabor za najmlajše skavte in skavtinje iz Trsta.

Odpotovali so v sredo, 30. julija, izpred železniške postaje v Sežani. Tu je bilo že zgodaj zjutraj vse živo, saj se je zbralo 100 udeležencev tabora volčičev in veveric s cele Tržaške, ki so nestrpnost čakali na odhod proti Logu pod Mangartom. V Logu so imeli priliko, da so praktično preizkusili vse to, kar so se na tedenskih sestankih skozi celo leto naučili. Glavna tema tabora je bila Kiplingova Knjiga o džungli, ki je tudi osnova celotnega delovanja najmlajših članov skavtske organizacije.

Svoje šotore so postavili na travniku, ki se razprostira ob reki Koritnici in od koder je čudovit razgled na Jerebico, Mangart, Rombon in Jalovec. Prav prijetno je bilo opazovati vrvež prvega dne, ko je nad 200 pridnih ročic postavljalo svoje šotore, ograjice okoli njih in iskalo primerne palice za svojo zastavico, ki jo je vsaka skupina izdelala na tedenskih sestankih. Tudi druge dneve ni bilo v taboru kaj prida miru. Dan po prihodu je bilo treba poskrbeti za tiste zgradbe, ki so na vsakem taboru neobhodno potrebne: jambor, kuhinja in shramba, jama za odpadke, stranišče; nekaj zgradb (vhod, oglasno desko, pipe za umivanje in vodno napeljavo) pa so tržaškim skavtom pustili goriški bratje in sestre, ki so taborili na istem prostoru nekaj dni prej.

Program, ki si ga je zamislilo 20 voditeljev, ki so volčičem in vevericam sledili dan za dnem na taboru, je obsegal poldnevni izlet za spoznavanje okolja, celodnevni izlet k izviru Soče, Kugyijevemu spomeniku, v sotesko Mlinarce, botanični vrt Juliana in Trentarski muzej, športni dan, dan izražanja, ko je vsaka skupina predstavila kraj, kjer skupina deluje, dan obiskov, ko je tabor obiskalo veliko staršev in nekdanjih skavtov, dan v naravi, ko so si volčiči in veverice sami pripravili kosilo in združili podvig z iskanjem ugrabljenega kuharja, ter nočno igro. Ves program je slonel na desetdnevni igri, kar je značilno za vse tabore veje volčičev in veveric na svetu.

Vse udeležence je zelo pritegnil lov na Sherekana, to je na hudobnega tigra iz Knjige o džungli, ki je ugrabil kuharja, brez katerega tabor ne bi mogel več delovati. Ko se je po taboru razširila vest, da kuharja ni več, so vsi volčiči in veverice v spremstvu svojih voditeljev zapustili tabor in iskali sledi za tigrom. Ker so se zavedali, da je tako človeku kot živalim nujno potrebna voda, so se razpršili ob rečni strugi in začeli s pripravljanjem kosila. Med kosilom se je hudobni tiger večkrat

oglašal. Ko so pojedli in zapustili kraj utrdbe takšen, kot so ga našli, se je začel resen lov. Celo popoldne so se podili po gozdu za tigrom, dokler ga niso zvečer našli in mu odvzeli kožo.

Zelo privlačen je bil tudi športni dan, ko so mladi volčiči in veverice spoznali dve novi igri: skavtski hokej z metlami in boj med opicami.

Najbolj pričakovani pa je bil dan obiskov, ki je letos potekal v znamenju čim tesnejšega sodelovanja med starši volčičev in veveric ter voditelji. Na ta dan so imeli starši priliko, da so spoznali življenje v taboru, in si ogledali razstavo izdelkov, ki so jih njihovi otroci pripravili za dan izražanja, ko je vsaka šesterica s spisi, pesmami in z risbami predstavila svoj kraj sestankov. Poleg že običajne maše in tabornega ognja, ki so se jih udeležili starši v velikem številu, je bila letos na programu tudi nogometna tekma med starši in voditelji, ki je vse prisotne, posebno starše, zelo navdušila, saj je izbrana vrsta staršev z lahkoto premagala voditelje.

Zelo prijeten je bil tudi taborni ogenj, katerega so se udeležili številni vaščani iz Loga. Volčiči in veverice so s pomočjo svojih voditeljev in voditeljic predstavili skavtsko organizacijo in življenje Slovencev v zamejstvu. Ta prireditvev spada v sklop iniciativ, ki jih ima skavtski tabor vsako leto za medsebojno spoznavanje.

Poleg tega so bile na programu še razne igre, pevske vaje, priprava na nedeljsko mašo in izlet v vas, kar so pridni skavti združili z mašo za pokojnim Marjučijem, ki se je ponesrečil med taborom v Logu leta 1979.

Sekcija Slovenske skupnosti
v občini Dolina

vabi na

NAŠ PRAZNIK

ki bo letos v Zabrežcu pri Borštu

Sobota, 6. septembra: odprtje — od 20. ure dalje igra ansambel SORA iz Škofje Loke.

Nedelja, 7. septembra: ob 17.30 kulturni program, v katerem nastopajo Mladinska godba iz Kopra, plesna iz Boljunca, harmonikarski kvintet Glasbene matice in Tržaški mladinski pevski zbor. Govorila bosta tajnik sekcije Sergij Mahnič in pokrajinski tajnik Zorko Harej. Zvečer igra ansambel L. FURLAN.

Ponedeljek, 8. septembra: od 20. ure dalje igra ansambel POMLAD. Vse tri dni delujejo kioski z jedmi na žaru in domačim vinom!

Zadnji dan tabora, 8. avgusta, so volčiči in veverice z žalostjo v srcu pospravili svoje šotore, počistili travnik in se z avtobusom vrnili v Sežano, kjer so jih pričakovali starši. Z navdušenjem so vsi pripovedovali, da se bodo na tabor še vrnili, večina na tabor volčičev in veveric, drugi pa na enega izmed taborov starejše starostne veje: to je izvidnikov in vodnic.

Za izreden uspeh tabora imajo zasluge vsi, ki so se z otroki trudili skozi ves potek tabora, posebno načelnik Stojan Pahor, podnačelnica Margi De Luisa, vsi voditelji, duhovni vodja Tone Bedenčič in odgovorni v kuhinji, ki so skrbeli, da niso ostali želodčki volčičev in veveric prazni.

Zasanjana koala

Vrhunsko zasedanje neuvrščenih

Z daljšim govorom ministrskega predsednika Roberta Mugabeja se je v Harareju, ki je glavno mesto afriške države Zimbabwe, začelo v ponedeljek, 1. t. m., osmo vrhunsko zasedanje neuvrščenih držav. Med udeleženci je kakih 50 državnih poglavarjev, ministrskih predsednikov in ministrov, ki predstavljajo 101 državo, članico organizacije neuvrščenih držav. Udeleženci plenarnega zasedanja so z dolgotrajnim ploskanjem pozdravili kubanskega predsednika Fidel Castra, predsednika Mozambika Samoro Machela in predsednika Organizacije za osvoboditev Palestine Arafata. Prvi je kratko spregovoril do sedanjí predsednik gibanja neuvrščenih Radživ Ghandi, ki je nato predstavil novega predsednika Roberta Mugabeja, katerega je označil za državnika in bojevnika za svobodo. V svojem govoru je Robert Mugabe pozval Združene države in druge Zahodne države, naj sprejmejo skupne sankcije proti Južnoafriški rasistični vladi. V tej zvezi je Mugabe izrecno omenil Veliko Britanijo, Zahodno Nemičjo, Japonsko in Združene države. Govornik je nato ostro grajal politiko ameriške vlade v Srednji

Ameriki, pri čemer je omenil pomoč, ki jo Washington nudi protisandinističnem gverilcem v Nikaragui, češ da gre za uporabo vojaške sile proti ozemeljski celovitosti in neodvisnosti Nikarague. Mugabe je dalje grajal ameriški letalski napad v letošnjem aprilu na Tripolis in Bengazzi. Na koncu se je Mugabe zavzel za odpravo tujega vojaškega posega v Afganistanu in Kambožji, pri čemer pa ni imenoval ne Sovjetske zveze ne Vietnama. Mugabe se je dalje zavzel za prekinitvev oboroževalne tekme in v tej zvezi pohvalil sklep Sovjetske zveze o enostranski začasni prekinitvi jedrskih poskusov. Zavzel se je za nov, pravičnejši gospodarski red in v tej zvezi ugotovil, da tretjina držav članic gibanja neuvrščenih lani v gospodarskem pogledu ni napredovala, temveč celo nazadovala. Opozoril je, da je mednarodna zadolžitev držav v razvoju naravnost strahotna.

Na udeležence vrhunškega zasedanja v Harareju je naslovilo poslanice več državnikov, med njimi sovjetski voditelj Gorbačov. Daljšo poslanico je v imenu papeža Janeza Pavla II. poslal vatikanski državni tajnik, kardinal Agostino Casaroli.

Bojan Brezigar na »Našem prazniku« v Nabrežini: Obračun 10-mesečnega politično- upravnega dela

Na »Našem prazniku« v Nabrežini je v nedeljo, 31.8., spregovoril župan Bojan Brezigar. Njegov govor objavljamo v celoti. (Ured.)

»Naš praznik« je za vsakogar izmed nas priložnost za srečanje med Slovenci iz naše občine in od drugod iz zamejstva. Za devinsko-nabrežinsko sekcijo Slovenske skupnosti je »Naš praznik« tudi trenutek srečanja z volivci, priložnost, da zberemo ocene o našem delu in nekaj koristnih napotkov za prihodnost.

Tako je tudi letos in morda smo prav zaradi tega sklenili, da po nekajletnem premoru obnovimo to dragoceno tradicijo in ponovno priredimo »Naš Praznik« v Nabrežini.

Naše današnje vzdušje je praznično; ne samo zaradi veselice, ampak tudi zato, ker se predstavljamo našim slovenskim volivcem z zadoščenjem, da smo v tem času lahko znatno pripomogli k razvoju slovenskega prebivalstva v naših krajih.

ČERNIGOJEVA GALERIJA V LIPICI POMEMBEN KULTURNI ZAKLAD

Slovita kobilarna v Lipici se lahko od 24. avgusta dalje ponša še z drugo znamenitostjo, s stalno razstavo Černigojevih del. Odprli so namreč Černigojevo Galerijo, kjer so zbrana številna umetnikova dela, ki so tako vsakomur na ogled in lahko častno predstavljajo umetnika slovenskim, a tudi številnim tujim gostom, ki obiščejo kobilarno ali naš Kras.

Slovesnost odprtja je bila bogato in zanimivo zasnovana, žal pa je nekoliko ponagajala poletna ploha, zaradi katere je nekoliko trpel potek sporeda. Vendar pravzaprav tudi to ni bilo slabo. Po zanimivih, tehtnih in občutenih besedah akademika Bratka Krefta je bilo morda res prav, da je spregovoril sam umetnik, Avgust Černigoj, ki je s svojimi deli zaživel in bo živel tudi na naslednje rodove v prostorih Galerije, ki nosi njegovo ime.

UMRLA JE MARINKA THEUERSCHUH

Velika množica se je v soboto, 30. avgusta, udeležila na pokopališču na Colu v repentabrski občini pogreba znane in priznane radijske igralka in kulturno-prosvetne delavke in šolnice Marinke Theuerschuh. Umrla je dva dni prej v tržaški bolnišnici, ko še ni izpolnila 51. leta starosti.

Na tržaškem radiu je nastopala od leta 1949, ko ji še ni bilo 14 let, in se nato razvila v eno glavnih igralk v okviru Radijskega odra ter ustvarila vrsto nepozabnih likov. Njena prezgodnja smrt pomeni hud udarec ne samo za družino, temveč tudi za širšo slovensko skupnost, ki je z njo izgubila talentirano umetnico slovenske besede in prizadevno kulturno-prosvetno delavko. Možu inž. Franku in sinovoma izrekamo občuteno sožalje.

Tu mislim predvsem na prizadevnost Slovenske skupnosti za izboljšanje sožitja med tu živčim prebivalstvom. Izšli smo iz vroče volilne kampanje, ki je globoko občutila polemične tone, ki so jih nekateri nesramno in izzivalno sprožili po obisku angleškega princa Karla v Nabrežini. Odvijala se je v ostri konfrontaciji med tistimi, ki smo se zavzemali za politiko sožitja in enakopravnosti, ter med tistimi, ki so nas hoteli odriniti od odločanja o naši bodočnosti. To ni bil boj proti Slovenski skupnosti, to je bil oster boj proti slovenskemu prebivalstvu v naši občini. Hoteli so izriniti iz uprave tisti del prebivalstva, ki živi tu že stoletja.

Temu poskusu smo se odločno uprli. Potreben je bil oster boj, kajti premostiti smo morali val nostalgичnega in anahronističnega upora, vrednega drugih časov, a s katerim moramo očitno še vedno računati. Uspeli smo tudi ob veliki podpori nekaterih predstavnikov drugih strank, ki so zastavili svoj ugled za rešitev, ki je priznala obema tu prisotnima narodoma primerno prisotnost v občinski upravi.

V teh desetih mesecih smo opravili veliko dela. Naše delovanje je bilo in je osnovano na jasnih programskih smernicah, ki smo jih zastavili pred letom dni. Enakopravnost slovenskega prebivalstva z italijanskim je ena izmed osnovnih smernic. V naši občini, kot sicer tudi drugje v zamejstvu, je slovensko prebivalstvo podvrženo nenehni tihi asimilaciji, saj smo kot manjšina pod stalnim pritiskom. To podrejeno stanje je treba premostiti z vrsto ukrepov, ki segajo na vsa področja naše družbene prisotnosti, saj samo gojenje slovenske besede ne more biti več kos hitremu tempu sodobnega sveta.

Začeli smo tako z urbanistiko, z novo varianto regulacijskega načrta, ki omogoča nov pristop k izkoriščanju slovenske

zemlje s strani njenih lastnikov: nove možnosti za razvoj kmetijstva in obrtništva, nove možnosti tudi za gradnjo domov, vendar vse v vidiku preprečevanja tujih posegov po našem teritoriju. To so ukrepi, ki so bili sprejeti z namenom, da se ohrani družbeno tkivo naših kraških vasi, da ljudje ostajajo na domačijah in se ne izseljujejo v mesto ter vtapljajo v asimilacijskem morju. V prizadevanjih za izboljšanje življenjskih pogojev grede tako še nekatere gospodarske pobude, med katerimi naj omenim predvsem obrtniško cono, ki bo omogočila smotrno razvijanje obrtniških dejavnosti v naši občini. In naj mi bo dovoljeno, da med pobude gospodarskega značaja vključim tudi proslave dvatisočletnice nabrežinskih kamnolomov, ki so se začele februarja letos in se bodo končale v prihodnjem letu. Res, to je bila velika kulturna manifestacija, pripravljena v sodelovanju z domačim društvom, vendar njen osnovni namen je bil in je še spodbuditev

Ob smrti Marinke Theuerschuh Slovenska skupnost izreka iskreno sožalje možu Franku ter sinovoma Andreju in Marku.

dejavnosti, ki ima stvarne možnosti razvoja, a je v zadnjih desetletjih zaspala, delno zaradi neučinkovitosti javnih posegov, delno pa tudi zaradi preskromne iniciativnosti krajevnih gospodarskih operaterjev.

Poleg gospodarskih pa so za našo narodnost izredno pomembni tudi posegi na področju kulture in šolstva. Mislim, da smo na teh področjih, ki jih uspešno in učinkovito vodi predstavnica Slovenske skupnosti, odbornica Marinka Terčon, dosegli v desetih mesecih našega dela zavidljive rezultate. Predvsem se občina sedaj predstavlja kot pobudnik pomembnih kulturnih manifestacij: razstava o kamnolomih, nedavni kabaret v Selskanskem zalivu in Kresna noč na starem devinskem gradu, ki jo na

dalje na 8. strani ■

Kakšne možnosti ima kmečki turizem na Krasu

V okviru »Našega praznika«, ki ga je priredila sekcija Slovenske skupnosti za občino Devin - Nabrežina na igriču Sokola v Nabrežini, je bila 31. 8. v občinski čitalnici v Nabrežini dobro obiskana okrogla miza o kmečkem turizmu na ozemlju devinsko - nabrežinske občine, oziroma na celotnem tržaškem Krasu. Pogovor ob okrogli mizi je vodil devinsko - nabrežinski župan Bojan Brezigar s sodelovanjem arhitekta Kokorovca. Župan Brezigar je ugotovil, da je Slovenska skupnost prva začela z javno razpravo o kmečkem turizmu, se pravi o gospodarski panogi, ki je gotovo pomembna za slovensko narodno manjšino kot tudi za celotno družbo v pokrajini ter deželi. Pri okrogli mizi gre po njegovem za poskus, da se ta dejavnost globlje prouči, oziroma da se ugotovijo možnosti skupne ponudbe na področju kmečke-

ga turizma. Župan je zlasti poudaril, kako je nujno, da se tisti operaterji, ki se za tovrstno dejavnost zanimajo, bolje organizirajo ter se sporazumejo za nekatere temeljne skupne storitve in usluge. Na koncu je župan Brezigar omenil ustrezno zakonodajo, ki je po njegovem pomanjkljiva, a ki kljub temu nudi možnosti za financiranje nekaterih dejavnosti v okviru kmečkega turizma.

Arhitekt Kokorovec je podrobneje obrazložil zakonske predpise, ki danes urejajo kmečki turizem, ter opozoril, da za razvoj te dejavnosti v devinsko - nabrežinski občini ni nobenih urbanističnih ovir. Razvila se je še kar živahna razprava, v katero so posegli nekateri kmetovalci, ki se že bavijo s kmečkim turizmom, predstavnik Slovenskega deželnega gospodarstva združenja in drugi.

Odbojkarji Olympije na pripravah v Gornji Radgoni

Preteklo soboto so se vrnili v Gorico odbojkarji in odbojkarice Š.Z. Olympia, ki so bili na devetdnevni pripravi v Radencih oz. Gornji Radgoni, kjer se je sočasno odvijal Pomurski kmetijsko-življski sejem, največja tovrstna pobuda v Sloveniji. Tja so se bili podali že v petek, 23. avgusta, v spremstvu trenerja prve moške ekipe Metoda Tušarja in tehničnega vodje ter pomožnega trenerja Darija Maraža. Skupaj z moško ekipo so bila na pripravah tudi dekleta, ki so lansko leto branila barve Olympije v mladinskih prvenstvih, udeležili pa se jih je tudi predsednik Š.Z. Olympia dr. Jože Vrtovec.

Nad dvajset članska družba je tako trenirala po dvakrat ali trikrat dnevno in si nabrala moči ter navdušenja za bližnja prvenstva. Treninki so se odvijali na urejeni trim-stezi, po gozdnih stezah, pa še v telovadnici v Radencih, ki so jo šolske oblasti prijazno dale na razpolago. Seveda so bili treninki posebej planirani za fante in dekleta, vsi pa so od njih odnesli kar največ. Posebej je važno to, da se je vzdušje v ekipi izboljšalo, pa tudi razumevanje s trenerjem je kar dobro. To je porok, upamo, za uspešno sezono.

Odbojkarji prve ekipe, ki bo letos nastopala v C-2 ligi, so se med pripravami udeležili tudi memoriala dr. Toplaka v Apačah, ustanovitelja tamkajšnjega društva. Poleg tega pa so odigrali še nekaj prijateljskih tekem z zelo kakovostnimi ekipami iz Pomurja, ki nastopajo v slovenski ligi. Prav tako so se tudi mlade odbojkarice Olympije pomerile s svojimi vrstnicami iz Murske Sobote, pa še celo s prvotligašicami iz Beograda, ki so se v istem kraju mudile na pripravah.

Kot že rečeno, je sočasno potekal kmetijsko-življski sejem Gornja Radgona, na katerem je tudi letos razstavljalo podjetje Terpin iz Gorice, ki bo tudi v tej sezoni sponzor moške ekipe Olympije v C-2 ligi. Med sejemске prireditve je spadal že omenjeni memorial dr. Toplaka. Poleg tega pa neverjetno pisana parada okrašenih voz, na katerih so kmetovalci iz vse okolice prikazali domača opravila. Vseh voz je bilo dvestotridaset, število, ki daleč presega katerokoli našo podobno prireditev.

Gost Radgonskega sejma je bil tudi pokrajinski odbornik dr. Mirko Špacapan, ki se je z domačimi upravitelji pogovarjal o možnostih tesnejšega sodelovanja na kulturnem in športnem področju.

Za športnike Š.Z. Olympia so se zanimala tudi krajevna javna občila, ki so pripravila intervjuje in poročila o njihovem bivanju v tem kraju, med temi Radio Maribor, pa še časopisa Večer in Vestnik.

Šlo je torej za vsestransko koristne in uspele priprave na prvenstvo, ki se bo za moško ekipo pričelo že sredi oktobra. Treninki se sedaj nadaljujejo v Gorici, zaenkrat je na prostem, dokler še niso razpoložljivi notranji prostori. Seveda vsi nestrpnost pričakujemo dokončanje nove telovadnice, ki bo rešila problem vadbenih prostorov in dala delovanju Š.Z. Olympije nov zagon.

—o—

Nogometna ekipa Udinese bo prihodnjo sezono, ki se začne 14. t.m., igrala v A ligi, vendar bo začela prvenstvo z 9 točkami manj, kar predstavlja kazen za prekrške v zvezi s škandalom okrog črnih stav. Triestina pa bo začela prvenstvo v B ligi s 4 točkami manj.

Še en spomin na Franceta Goršeta

Ker naš list zaradi poletnega premora nekajkrat ni izšel, šele zdaj le na kratko poročamo o pogrebu pok. prof. Franceta Goršeta, ki je bil v soboto, 9. avgusta popoldne v Svečah na Koroškem. Pogrebni obred je vodil ljubljanski pomožni škof dr. Stanislav Lenič, ob njem so bili tudi celovški škof dr. Egon Kapellari in številni drugi duhovniki, med pogrebci pa so bili prisotni vidni predstavniki javnega življenja iz zamejstva, zdomstva in iz Slovenije. Iz Trsta in Gorice so prišli med drugimi tudi deželni svetovalec dr. Drago Štoka, predsednica Sveta slovenskih organizacij Marija Ferletič in predsednik Slovenske prosvete Marij Maver.

Te dni poteka natanko mesec dni od smrti tega priljubljenega slovenskega umetnika, ki pa je bil v več življenjskih obdobjih tesno povezan s Primorsko. Tu se je prvič za nekaj let stalno naselil že pred vojno, iz tega časa izvira tudi zanimiv zapis Alberta Široka v Koledarju Goriške matice za leto 1929 z naslovom »Štiri imena naših slikarjev«. V članku je govor o Milku Bambiču, Albertu Sirku, Francetu Goršetu in Venu Pilonu. Poglavlje, v katerem je podana ocena kiparja Franceta Goršeta, ponatiskujemo v celoti.

Gorše je edini slovenski umetnik, ki je prišel v teh letih k nam in se je tu tudi ustalil. Rodil se je l. 1897 v Zamostecu na Dolenjskem, a tega ne izdajajo ne njegovi črni lasje ne njegove žareče oči, komaj njegov naglas. Pravi Tržačan je že, dobro znan Slovincem in Italijanom.

Človek, ki prost vsakih vplivov zahrepeni v samoti po umetnosti, je gotovo od narave bogato obdarjen. Tako Gorše. Biti bi moral knjigovez, a hrepenenje ga je gnalo na obrtno šolo v Ljubljano in na akademijo v Zagreb.

Kakor je po telesu slaboten, tako je močan po volji. Bič na poti mu je tudi ambicija, čeprav jo Gorše skrbno skriva za preprostostjo in skromnostjo. Doseči in preseči vse, kar so dozda najboljšega u-

stvarili naši kiparji, to je Goršetov življenjski cilj.

In to niso samo besede. Od plahih početkov se vije njegova pot vedno navzgor. In ko je moč že pešala, se je oglasila z večjo silo volja. Tako se je v tej borbi s samim seboj med upanjem in obupavanjem razvijal in rastel. Tisti, ki so ga prezirali, ga zdaj občudujejo.

Pri prvih negotovih korakih mu je stal ob strani prof. Repič; zadnje besede na poti mu je dal Meštrovič. Sploh je Gorše prvi Slovenec, ki je izšel izpod mojstrske Meštrovičeve roke.

Ali kakor je Meštrovič kot umetnik velik, je kot učitelj nevaren. Mnogo da, pa mnogo tudi vzame. Vse prehitro je njegov učenec tudi njegov medij, ki slepo ponavlja mojstrove besede.

Tako tudi Gorše. Ali vsa zadnja Goršetova leta niso nič drugega kot hud boj proti Meštrovičevim vplivom. In uspeh je tu. Njegova moč izraza je v tem boju sicer nekoliko obledela, a njegova dela so pridobila na samostojnosti.

Gorše dela mnogo, mora delati mnogo. Prej je delal mnogo za cerkve, zdaj se bavi večinoma s portreti, a ker je tu in tam prisiljen na kompromis, prihaja njegova umetniška moč docela do veljave samo v kompozicijah.

Gorše je ekspresionist. Rad poudarja duševnost stvari, čeprav pri tem zunanost nekoliko deformira; ob enem pa je mojster linije.

Neverjetno je, kako zna Gorše pravilno raznihati linijo, da pride v skladnost s poudarjenim izrazom!

Kar ima Gorše risb, so vse kot načrti za kipe. Z barvami nima rad opravka. Kipe dela v mavec, v les, v kamen in v bron. Čim trši je material, tem rajši se spravi na delo.

Največ dela v les. Njegova posebnost so portretni reliefi v les. Ali ti so zgolj drobni. Po laskavih ocenah slovenskih in italijanskih kritikov upa Gorše na kakšno večje delo, da se denarno nekoliko opomore in obenem lahko dokaže vso svojo moč.

Počastitev spomina bourbonske dinastije

Gorica in sosednja Nova Gorica sta bili prejšnji teden priča dokaj redkemu dogodku. V ti dve mesti je namreč prispela skupina francoskih oboževalcev dinastije Bourbonov, družine, ki je po revoluciji julija 1830 izgubila oblast v Franciji, njeni člani pa so se nazadnje zatekli v Gorico, kjer so pokopani v posebni grobnici pod cerkvijo na Kostanjevici, sedaj na jugoslovanskem ozemlju. Letos poteka namreč natanko 150 let, odkar je umrl Karel X., zadnji francoski kralj iz te rodbine, v Coroninjevi vili v Gorici, poleg tega 100-letnica smrti grofice Chambord iz te družine.

V središču pozornosti med temi nenavadnimi gosti, ki so že prej obiskali tudi Trst, je bil princ Alfonz Bourbonski, ki živi v Madridu in je bratranec sedanjega španskega kralja Juana Carlosa. Občudovalci in sorodniki te francoske dinastije so se v četrtek, 28. avgusta, v palači Attems

v Gorici udeležili otvoritvene dokumentarne razstave o nekdanji kraljevski družini, na kateri so med drugim spregovorili predsednik goriške pokrajine Cumpeta, župan Scarano, pokrajinski odbornik za kulturne dobrine De Grassi in princ Alfonz. Ob tej priložnosti je bilo povedano, da bodo v na novo urejenem muzeju na grajskem griču eno sobo posvetili bivanju Bourboncev v Gorici. Sledila je slavnostna večerja v Formentinijevem gradu v Števerjanu.

Naslednjega dne so gostje obiskali Kostanjevico nad Novo Gorico, kjer so najprej prisostvovali maši v spomin umrlih iz bourbonske dinastije, ki jo je daroval francoski duhovnik. Po zaključenem obredu so se podali v kripto pod cerkvijo, kjer so si ogledali sarkofage znamenitih pokojnikov in dokumentarni prikaz na hodnikih ob grobnici. Sledil je nato ogled dragocene samostanske knjižnice pod strokov-

nadaljevanje na 7. strani ■

IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

Novi sedež in »Kresna noč« v Devinu

Občina Devin - Nabrežina je v ponedeljek, 1. septembra, podpisala s predstavnikami pevskih zborov Fantje izpod Grmade in Dekliški zbor Devin pogodbo, s katero dobila zbora v najem rastlinjak na vrtu občinskega vrtca v Devinu za dobo 20 let. V njem naj bi si zbora uredila pevsko sobo in sedež.

Gre za stavbo, ki kliče po korenitih pravilih. Zbora sta si že zavihala rokave in upati je, da jim bo v najkrajšem času

novni šoli v Devinu. Slovenska društva v Devinu bodo torej odslej spet imela svoj dom. Prepričani smo, da bo to še bolj poživilo delovanje obeh zborov in mogoče celo ustvarilo nove pogoje za uspešno kulturno delovanje v vasi.

V tem smislu gre tudi pozdraviti zanimivo kulturno pobudo občine Devin - Nabrežina, ki prireja v petek, 5., soboto, 6. in nedeljo, 7. septembra, na starem gradu v Devinu, ki ga je dal na razpolago devinski princ Karel Thurn und Taxis, predstave »Kresne noči« Janeza Trdine v režiji Marka Sosiča. Nastopa Tabor mladih z Opčin. V teh dneh je na starem gradu vse živo, saj so v polnem teku priprave za predstavo. Pobuda, pri kateri sodelujeta oba zbora, ima dvojni namen. V prvi vrsti je seveda ovrednotenje, tudi s kulturnega vidika, čudovite turistične točke in zanimivih ruševin starega gradu v Devinu, posredno pa je ta pobuda tudi osnovni finančni prispevek obema zboroma za popravilo že omenjenega rastlinjaka, ki bi v kratkem moral postati kulturno - prosvetno središče Devina in bližnje okolice, saj je znano, da oba zbora zbirata v svojih vrstah člane in članice, ki prihajajo tudi iz drugih vasi.

—O—

Za novega predsednika Športnega združenja Jadran je bil izvoljen dr. Edi Kraus, ki tako prevzema mesto dr. Draga Gantarja, pod čigar predsedništvom je košarkarska ekipa dosegla B ligo. Dr. Kraus je star 30 let in je bivši igralec in kapetan »Jadrana«. Podpredsednik je Marjan Perot, tajnik Livio Valenčič, blagajnik pa Marčelo Malalan.

—O—

Jugoslovansko zvezno sodišče je zavrnilo priziv branilcev bivšega notranjega ministra NDH Artukovića, ki ga je bilo pristojno hrvaško sodišče obsodilo na smrt zaradi vojnih zločinov.

XXI. študijski dnevi

DRAGA 86

Park Finžgarjevega doma, Opčine,
Narodna ulica 89

Petek, 5. septembra, ob 17.00: predstavitev predavateljev; ob 17.30: predavanje »Slovenska cerkev med Bogom in cesarjem«. Sledi zakuska in družabnost.

Sobota, 6. septembra, ob 16.00: slovesna otvoritev, nato predavanje »Matične dileme med narodnostjo in državljanstvom«.

Nedelja, 7. septembra, ob 10.30: predavanje »Blagodejna odvečnost krščanstva«; ob 16.00: predavanje »Po plovbi čez Rdeče morje«.

Po vsakem predavanju diskusija.

uspelo popraviti to zgradbo in se vanjo vseliti. Gre za izredno pomemben dosežek v devinsko - nabrežinski občini, še posebej pa za slovenska zbora v Devinu.

Zbora sta namreč najprej vadila na domu enega izmed članov, več let so bili gostje župnijske dvoranice, ki pa zaradi dotranjosti ni nudila najboljših pogojev za vaje, zadnja leta pa so imeli vaje v novi os-

UMRL JE FRANCE VODNIK

Pred nekaj dnevi smo se v Ljubljani poslovili od slovenskega razumnika, pisatelja in prevajalca Franceta Vodnika, ki je svoje dolgo življenje posvetil književnosti. Rodil se je pred tridesetimi leti v Podutiku pri Ljubljani. Studiral je slavistiko na ljubljanski in znameniti krakovski univerzi. Bivanje na Poljskem je Vodnika zaznamovalo za vse življenje. Prevedel je vrsto del iz bogate poljske literature, med drugimi: »Zeromski«, »Povest greha«, Andrzejewski, »Pepel in dinamit«, Dabrowska, »Noči in dnevi«, Moczarski, »Pogovori z rabljem«. Bil je tudi avtor obsežnega poljsko-slovenskega slovarja. Za svoje posredniško delo je France Vodnik prejel več visokih poljskih odlikovanj in priznanj, dobil pa je tudi Sovretovo nagrado.

Ze leta 1932 je Vodnik izdal pesniško zbirko Borivec z Bogom, štiri leta pred tem pa je uredil pesniški zbornik Slovenska religiozna lirika.

V času med obema vojnama in po drugi svetovni vojni je Vodnik z izjemnim poslušom in poštenim odnosom spremljal kulturno dogajanje na Slovenskem. Napisal je na stotine člankov, kritik, zapiskov predvsem o književnosti, gledališču in družboslovju. V knjigah Ideja in kvaliteta, Kritična dramaturgija, Prevrednotenje, Od obzorja do obzorja, Misli in presoje, Dialektika in metafizika slovenstva so ponatisnjeni najbolj zanimivi članki, ki jih je pisal več kot petdeset let.

Zadnje čase se pri nas veliko govori o pluralizmu. Gre največkrat za deklarativne izjave, France Vodnik pa je vse svoje življenje s svojim delom in poštenostjo izvajal ta pluralizem. Nikoli ni slepo služil nobeni ideologiji, temveč je ustvarjal in presojal tuja dela s svojih trdnih nazorskih in estetskih stališč. Bil je pokončen in izjemno dragocen človek. Slava njegovemu spominu!

Sedejev simpozij

Slovenska teološka akademija in Papeški slovenski zavod v Rimu prirejata od 8. do 13. septembra 1986 v Sloveniku simpozij o nadškofu Frančišku B. Sedeju. Pokroviteljstvo so sprejeli goriški nadškof Vitale Bommarco in koprski škofa Janez Jenko ter Metod Pirih.

Ponedeljek, 8. septembra:

17.00 Sedejev rod - ANDREJ SEDEJ
21.00 Sedejeva domovina: Cerkljansko - Prof. TOMAŽ PAVŠIČ

Torek, 9. septembra:

9.00 Sedejeva biografija z bibliografijo — Prof. TOMAŽ SIMČIČ, Prof. MARIJAN KRAVOS
Časnikarji o Sedeju - Dr. DRAGO KLEMENČIČ
Sedej v slikah in dokumentih — STANKO MEDVEŠČEK
11.00 Gorizia tra dopoguerra e regime fascista — Prof. FULVIO SALIMBENI
15.00 Zgodovinski okvir Sedejevega škofovanja med Slovenci do prve svetovne vojne — Prof. JOŽE PIRJEVEC
17.00 Sedej v navzkrižju političnih in nacionalnih vrenj — MARKO TAVČAR
Sedej v duhu dokumentov italijanskih oblasti (1918-1931) — Dr. MILICA KACIN-WOHINZ

Sreda, 10. septembra:

A v d i e n c a
15.00 Sedej in klarentinci — P. FRANC HUSU
Sedej in glasba — Prof. PAVLE MERKU
17.00 Sedejevo dopisovanje z dr. Primožičem — Dr. JURIJ BIZJAK

Četrtek, 11. septembra:

9.00 Sedej in sveto pismo — Dr. JURIJ BIZJAK
11.00 La linea e iniziative culturali nell'episcopato di Sedej — Prof. LUIGI TAVANO
15.00 Pogledi na vzgojo mladine v pastirskih pismih Frančiška B. Sedeja — Prof. MIROSLAVA BRAINI
Sedej in slovenska ljudska pesem — Prof. FEDORA FERLUGA-PETRONIO
17.00 Sedej in slovenska književnost — Prof. LOJZKA BRATUŽ
Sedej in Ivan Trinko — Dr. IRENE LUPINC-KOŠUTA

Petek, 12. septembra:

9.00 Sedej goriški nadškof med Slovenci — Prof. FRANC KRALJ
11.00 L'attività pastorale di Sedej attraverso le visite pastorali nel Friuli Orientale — Prof. PAOLO MALNI
15.00 Grafološka analiza Sedejeve pisave — Prof. ANTON TRSTENJAK

Sobota, 13. septembra:

Po stopinjah sv. Benedikta, sv. Pavla in rimskih cesarjev
»Mož cel na svojem mestu vsakdo bo di!«
(Gregorčič)

Okrogla miza ob 30-letnici CGIL

Nova delavska zbornica CGIL v Trstu praznuje letos 30-letnico svojega obstoja. Jubilej praznuje s številnimi prireditvami. Tržaška CGIL je bila ustanovljena 16. in 17. februarja 1956 po razpustitvi Enotnih sindikatov. Proslave za 30-letnico bodo trajale vse do 31. decembra.

V okviru proslav je bila v četrtek, 29. avgusta, pri tržaški Trgovinski zbornici okrogla miza, na kateri so razpravljali o temi: razvojni načrt za Trst.

Uvodno poročilo je podal pokrajinski tajnik te sindikalne zveze Roberto Treu, sledili pa so posegi številnih osebnosti in debata o njihovih izjavah. Tako sta govorila tudi predsednik Kraške gorske skupnosti Budin ter devinsko-nabrežinski župan Brezigar.

Budin je govoril predvsem o gospodarskem delu osimskih sporazumov, katerega bi lahko koristno uporabili za Trst, če ne bi prišlo do znanih političnih nasprotij. Posebno pozornost je nadalje Budin posvetil uporabi teritorija ter namestitvi sinhrotrona pri Bazovici, kjer hočejo razlastiti nadaljnja zemljišča slovenskih kmetov. O sinhrotronu je govoril tudi predsednik Raziskovalnega centra pri Padričah Anzellotti.

Devinsko-nabrežinski župan Brezigar je povedal, da je deželna uprava že odobrila regulacijski načrt občine za turistično ureditev Seslanskega zaliva. Občina je poslala velikim lastnikom tega področja poziv, da morajo odgovoriti v šestih mesecih, kaj bodo napravili za turistične namene.

Iz tega je videti, da sta Brezigar in Budin posvetila veliko važnost uporabi teritorija, ki močno zanima slovensko narodno skupnost v Italiji, ker je ves povojni čas izpostavljena razlaščenju. O teritoriju je v uvodnem poročilu govoril tudi po-

krajinski tajnik CGIL Treu. Opozoril je, da so potrebne razprave s kraškim prebivalstvom, kar se tiče vsiljevanja tako imenovanega področja T-8 za namestitev sinhrotrona in za razlaščenje zemljišč pri Bazovici. Potreben je tudi širši socio-ekonomski načrt, ker se bo menda na področje Raziskovalnega centra priselilo okrog 500 tehnikov, skupaj z družinami.

Seveda je Treu obravnaval še številna druga vprašanja za razvojni gospodarski načrt v korist Trsta, kot so industrija, pristanišče, turizem in — kot rečeno — znanstvene raziskave. Grajal je gospodarske in politične spore ter je pozival k enotnemu gospodarskemu programiranju, ker je gospodarski razvoj Trsta, kljub padcu industrije, možen. Skupno se je treba odločiti, katerim razvojnimi elementom je treba dati prednost.

Rekli smo, da so za Treuom imeli posege številni funkcionarji, katerim so zborovalci zastavljali konkretna vprašanja. Vseh ni mogoče omeniti ter zaradi tega samo opozorimo na govore sindikalistov, zastopnika državne družbe IRI Zacchigne, predsednika pristanišča Zanettija, deželnega odbornika Carboneja, predsednika industrijske cone Rossija, predsednika letovišarske ustanove Barisona ter predsednika Raziskovalnega centra pri Padričah Anzellottija, čigar poseg smo že napovedali.

Naj mi bo dovoljeno reči, da je bil Anzellottijev poseg mojstrsko protislovje. Po eni strani je hvalil kraško prebivalstvo in je Slovence omenil z imenom ter je rekel, da jih je treba braniti. Po drugi strani je dobesedno dejal, da je Osimo »brutta parola«, to je grda beseda, a se je zavzel za prekop Jadran - Donava. Dejalo je, da bodo za sinhrotron uporabili, to je razlastili, 45 hektarov zemlje. Za stroje sinhrotrona pa

je potrebnih — kot je dejal Anzellotti — samo 15 hektarov. Ostalih 30 hektarov bo služilo za naravni park, čeprav je to področje po njegovem priznanju že itak lep park. Zemljišča slovenskih kmetov bodo razlastili, a bodo po njegovem slovenski kmetje lahko dalje opravljali kmetijsko dejavnost na razlaščenih področjih in bodo celo imeli denar v bankah. Gre samo za nekako konvencijo, a dejansko je statut za družbo Raziskovalnega centra že pripravljen ter bo menda potrjen pred koncem septembra.

Na pripombo nekoga iz občinstva, naj bi bil sinhrotron na prvotno določenem terenu in ne na terenu T-8 z razlastitvami pri Bazovici, je Anzellotti tako rekoč ostro odgovoril, da je dokončno izbran teren pri Bazovici.

Na raznih zborovanjih slišimo o političnih mobilizacijah proti razlastitvam, mislim pa, da je potrebna tudi in zlasti pravna mobilizacija na podlagi ustave in drugih socio-ekonomskih zakonov italijanske republike, o kateri govorimo, da je izšla iz odporniškega gibanja.

E. V.

—o—

POČASTITEV SPOMINA BOURBONSKE DINASTIJE

■ nadaljevanje s 5. strani

nim vodstvom, v kateri je bila pripravljena priložnostna razstava z nekaterimi redkimi knjigami in dokumenti, med njimi Bohoričeva prva slovenska slovnica, rokopisna zgodovina Svete gore, serija izvodov časopisa Cvetje z vrtov sv. Frančiška, ki so ga izdajali na Kostanjevici, in vrsta starejših izdaj francoskih slovnice. Tudi tu je kratko spregovoril princ Alfonz, ki je obudil spomin na slavne prednike, se zahvalil za sprejem, kostanjeviškimi frančiškanom pa še posebej za skrbno varstvo grobnice bourbonske dinastije.

Rudolf Kresal

Vojna in glad in kruh in kuga

III.

Dokler je bil mož pred njim miren, je bil miren tudi Ivan. Zdaj pa mu je ves čas šumelo v glavi: »Kaj, če zmanjka kruha? Če ne bo za vse dosti kruha?« Stopal je na prste, da bi videl, koliko je pred njim še ljudi. A vrsta je bila zanj še zmerom neskončna. Nikamor ni videl. Krog in krog njega je bila črna, zatoхла noč. Le nad seboj, mimo glav svojih starih tovarišev, je videl medli, ugašajoči blesk neba. Bil je kakor majhna, drobna bilka v visoki, razrasli travi. In najbolj ga je zdaj motil veliki stari mož, ki je vrh svoje velike postave še neprenehoma kašljal. Najrajši bi ga bil prepodil. Udaril! Udaril bi ga bil! Skušal se je zmuzniti mimo njegovih nog dalje. A mož je to takoj opazil. Iztegnil je svojo veliko, dolgo roko, jo krepko položil na Ivanovo glavo in ga potisnil nazaj.

Ivanu so po licih zdrknile solze. Zaihtel je. Toda kmalu mu je ihtenje zadušil osoren glas, ki je zavpil nanj:

»Molči!«

★

V zvoniku je ura bila sedem. Štiri ure so potekle, pet, šest ur, kar so ljudje čakali kruha.

Stražniki so se izmenjali. Novi, ki so nadomestili prve, so izpraševali ljudi, kako dolgo že stojte.

In potem so zmajevali z glavami.

Prvi stražniki so z močnim, samozavestnim in osornim glasom vpili, da kruha ne bo zmanjkalo. Tako so ušli joku, kletvam, zmerjanju in tožbam — in nemara marsikdo tudi nevarnosti.

Vsi stražniki so se teh množic, ki so vsak dan stale v dežju ali vročini, ki so bile od dne do dne bolj nestrpne in divje, bali. V teh množicah so videli nekaj hudega, ki je pretilo njim — predvsem njim. Tako se jim je zdelo.

Stražniki, ki so prišli za prvimi, so ljudje takoj pričeli izpraševati to in ono. Bili so prijazni in dobri. Zmajevali so z glavami in delali resne in žalostne obraze.

Da, tako je bilo za vse najbolj prav. Tudi večjemu delu čakajočih je bilo tako najbolj prav. Manj so se razburjali. In skrb

jim je segla bolj globoko v dušo, da so medleli ob mislih na dom.

Nad vrsto je legla noč.

Iz pekarnice je svetila rumena luč in metala na cesto dolgo, belosivo senco.

Trušč na ulici je ponehal.

Nebo je čez in čez potemnelo in se posulo z zvezdami.

Ivan je opazoval nebo in iskal novih zvezd.

Za nekaj trenutkov je pozabil na kruh in utrujenost, na mater in sestre. Obraz se mu je umiril. V lesketu zvezd so mu zablestele velike otroške oči.

Izza temnega hriba daleč v daljavi je vzhajal mesec.

Ivan se je opogumil. Stopil je na zunanjo stran vrste — proč od moža. Ves zamaknjen je gledal v zarjo, ki se je širila in dvigala in vse bolj osvetljevala obrise smrek na hribu.

Kmalu je pokukal krajec.

Ivan mu je ves čas sledil z očmi. Čez nekaj časa je ves priplaval izza hriba. Na nočnem nebu je zasvetil polmesec. In Ivan se je zastrmel vanj, kakor bi molil in je pozabil še nase. Ko ga ne bi ljudje sami potiskali dalje, bi bil obstal. V sebi je čutil neko omamno sladkost. Tudi zeblo ga ni več.

**TEČAJI SLOVENSKEGA
DEŽELNEGA ZAVODA
ZA POKLICNO IZOBRAŽEVANJE**

Slovenski deželni zavod za poklicno izobraževanje prireja v šolskem letu 1986/87 sledeče tečaje:

Pokrajina Trst:

1. Drugi letnik tečaja s kvalifikacijo za tehnično upravne uradnike (900 ur)
2. Prvi letnik tečaja s kvalifikacijo za tehnično upravne uradnike (900 ur)
3. Prvi letnik tečaja s kvalifikacijo za mizarje (1200 ur)
4. Prvi letnik tečaja s kvalifikacijo za kamnoseke (1200 ur)
5. Tečaj specializacije za programerje elektronskih računalnikov (175 ur)
6. Izpopolnjevalni tečaj za dopisnike v angleščini (150 ur)
7. Tečaj ažurniranja za zunanjo trgovino (štirideset ur)
8. Tečaj ažurniranja za vodenje malih obratov — finančni aspekti (40 ur)
9. Izpopolnjevalni tečaj za tehnike vzdrževalce hardware-ja mini in mikro računalnikov (tristo ur)
10. Izpopolnjevalni tečaj v vrtnarstvu — Kolonkovec (40 ur)
11. Izpopolnjevalni tečaj za vinogradništvo in kletarstvo — Nabrežina (60 ur)

Pokrajina Gorica:

1. Tečaj specializacije za programerje elektronskih računalnikov (175 ur)
2. Tečaj za dopisnike v angleščini (150 ur začetniški)
3. Tečaj za fiskalno ažurniranje pri vodenju malih obratov (40 ur)

Vpisovanje in podrobnejše informacije do 13. septembra:

- v Trstu, na sedežu Zavoda, ul. Ginnastica 72 (Dijaški dom) tel. 577941; na sedežu Kmečke zveze, ul. Cicerone 8/B, tel. 62948 (za tečaje iz kmetijstva);
- v Gorici, v slovenskem Dijaškem domu, ul. Montesanto 84, tel. 83495.

Obračun 10-mesečnega dela

■ nadaljevanje s 4. strani

črtujemo prihodnji teden, so samo vrhovi tega dela, ki pa med drugim tudi kažejo na našo prisotnost na celotnem ozemlju devinsko-nabrežinske občine. Novi prijemi dela v otroških vrtcih so odraz volje, da bi premostili jezikovno zaostalost, ki jo nujno povzroča pri naših otrokih življenje v neslovenskem okolju. Skrb za zagotovitev primernih prostorov vsem organizacijam v občini je primarnega pomena in tako bomo prav jutri podpisali pogodbo, s katero bomo zagotovili nov sedež pevskega zboru Fantje izpod Grmade in dekliškemu zboru Devin, prvo, čeprav skromno, slovensko dvorano v Devinu odkar so fašisti nasilno razpustili društvo Ladja in zaplenili njegov prapor.

Občina je torej postala aktivni dejavnik politike sožitja v naših krajih in ne gleda pasivno na dogajanja, ampak se vanje vključuje. To je bil naš cilj in ta cilj izvajamo skupno z drugimi strankami, ki jim je prav tako pri srcu prava politika sožitja. Vendar pa ne smemo zaspiti v prepričanju, da smo premostili vse odpore. Tu pa tam se ponovno ponavljajo težnje, ki zaudarjajo po nacionalizmu in narodnostni mržnji. Neki tržaški politik zelo rad govori o knjigah, ki jih je letos prebral. Jaz sem po dolgih letih ponovno prebral Miklovo Zalo, povest o koroškem dekletu, ki je zbežala iz turškega izgnanstva in se vrnila v domovino. V tej povesti se pojavlja osebnost brez imena, Tresoglav ga kličejo, ker potresa z glavo, ki se hlina prijatelja, a je sovražnik, nasprotnik, ki kot temna senca lebdi nad dogajanjem v nenehnem pričakovanju trenutka, da bo lahko ponovno zakrilil s svojimi perutmi. Tudi med nami obstajajo taki Tresoglavi, ki potuhnjejo čakajo na trenutek, da bodo lahko ponovno dvignili greben. To pa nam narekuje stalno budnost, od nas terja odločnost in ne dovoljuje nam, da bi popuščali na kateremkoli področju. To je zahtevno in od-

govorno delo, a mu bomo ob podpori vseh naših volivcev kos. Sposobni bomo ločiti resnično dobro voljo od hlinjenja in nikakor ne bomo pristali na rešitve, o katerih vemo, da bi bile slovenskemu delu prebivalstva naše občine v škodo. In naj v teh besedah nihče ne išče težnje po ločevanju med prebivalstvom naše občine, saj je jasno, da je katerikoli ukrep, sprejet v škodo ene ali druge narodnosti, dejansko ukrep proti sožitju in proti enakopravnosti, za katero si vsi prizadevamo.

Budnost torej, da nas ne prekanijo kak Tresoglav, čigar glas ne odraža njegovega

ZAHVALA

Ob težki izgubi naše drage

Marinke THEUERSCHUH PISANI

se iskreno zahvaljujemo vsem prijateljem in znancem, predstavnikom ustanov in društev, župniku g. Tonetu Bedenčiču, g. Dušanu Jakominu, ženskemu pevskega zboru »Repentabor«, Slovenski skupnosti, sovaščanom in vsem tistim, ki so na kateri koli način sočustvovali z nami.

Franke, Andrej, Marko in Renata

Repentabor, 3.9.1986

srca. Budnost, kajti prikazni še niso popolnoma pozabljene, še je v njih nekaj življenjskosti.

Budnost in delo, da nadoknadimo to, kar je bilo v zadnjih letih zamujenega, delo za naš skupni razvoj, za našo zemljo, za naše gospodarstvo in za našo besedo. Delo, da se bomo razvijali, da bomo živeli v miru, v prijateljstvu in v sožitju, da se bomo še srečevali na »Naših praznikih«.

Večer je bil. In zvezde in mesec in zarja nad hribom, kakor bi se pretakala goreča megla.

Nenadoma pa se je vsa vrsta pretresla, se v krčevitem sunku zganila, vzvalovala v en sam val in se razpršila.

Nastal je vrišč in krik.

Ljudje so zmedeni vpraševali drug drugega in se zaganjali v stražnike:

»Kaj? — Kaj? — Kaj je?«

»Kruha ni?«

»Ni!«

»Kruha ni?«

»Zmanjkalo ga je.«

Pred očmi tega ali onega se je zavrtela ulica. Kletev se je razlegala v večer. Kletev je nasičevala. Kletev je dojila otroka.

Ivan je stal kakor okamenel. En trenutek se ni ničesar zavedal. Potem pa je začutil bolečino, ki ga je hotela umoriti. Njegove široko odprte oči so begale od človeka do človeka in se plašno zazrle v razsvetljeno, prazno pekarno in v stražnike, ki so stali pred njo.

V njem ni bilo drugega kot prošnja, neskončna prošnja in bolečina, ki jo je neslo domov vseh tistih nekaj sto ljudi, ki so morali oditi praznih rok.

Stopil je prav pred pekarno, kjer je stala gruča ljudi in grozeče vzklikala in pretela stražnikom, zakaj niso vsaj prej povedali, da za vse ni dovolj kruha.

Pa saj ne bi bil nihče odšel. Vsak bi veroval do konca v srečo, da bo dobil kruh. Vsak bi bil kljub vsemu hudemu vztrajal do zadnje kaplje krvi, le da bi se mogel domov prismejati. Da bi utrujen in gladen položil na mizo tisti trdi, kakor stara rja rjavi ovseni kruh.

Vendar, kljub vsemu, ljudje so hoteli kruha. In ko je Ivan stal pred gručo, ki je zdaj-zdaj vzkipele, bi bil najraje tudi on zavpil, dvignil svojo majhno, drobno pest in zažugal.

Pa je bil tako majhen in droben in na jok mu je šlo.

In stražniki so že s silo razganjali ljudi.

★

Ivan je stekel od pekarne in glasno zajokal. Ves upor in vso bolečino je izdal v joku.

Jokal je vso pot in se do doma izjokal.

★

Mati ga je čakala na pragu. Molče ji je dal v roko denar in trdi zeleni tiskani papir, ki je bil moker od potu. Zatem je šel

v sobo in tiho, tiho, v sunkih ihtel. Mati je stopila k njemu. Vsedla se je zraven njega, ga božala in tolažila. Ivan pa se ni dal potolažiti. Jokal je in zdaj pa zdaj udaril s svojo majhno ročico ob zid.

Mati je vzdihnila.

Vstala je in šla s trudnimi koraki v kuhinjo.

KRUH

Ko je odšla, je Ivanu bilo lažje. Materinega obraza ni mogel gledati. Tudi v njeni bližini ni bil rad. Zdelo se je, kakor bi bila mati to vedela. Drug proti drugemu sta si bila včasih nenavadno tuja. Ivan je gledal tako široko in svetlo, kakor bi bil razkrival v človeku najbolj skrite misli. Mater je ta pogled veselil, a hkrati jo je skelel. Ni ga mogla razumeti. On pa, kadarkoli ji je pogledal v obraz, v njene resne, zmerom tiho tožeče oči, ga je okrog srca nekaj zgrabilo, in ni vedel, ali je bila jeza ali bolečina. Ali ljubezen, ki jo je v sebi nemara tajil zato, da je skrnil vsako čustvo? — Otrok je tajil svetu in pokopal v sebi najlepše, ker svoje lepote ni hotel kazati svetu.

(Dalje)